

har ikke indført den, fordi jeg i og for sig havde nogen Tvivl for mit Bedkommende — men jeg kan jo tage feil — om, at Bedkommende, naar det fordrer af dem, hvad enten det staar her eller ikke, ere pligtige til at betale. Jeg kan altsaa fra det Standpunkt, jeg staar paa, ikke have Noget imod, at Bestemmelsen udgaar. Saa vil det jo, ved den praktiske Anvendelse vise sig, hvorvidt den har været nødvendig eller ikke. Naar man nemlig fordrer, at Bedkommende skal betale til Skolevæsenet, og de saa ikke ville, da maa det jo vise sig, om de kunne faae Ret eller ei ved Domstolene, og det kan jo være ret interessant at faae dette afgjort.

H. Holm: Det lader altsaa ikke til, at det vil volde nogen Banskælighed, hvis man tager denne Bestemmelse ud, idet den ærede Minister erklærede sig villig til at tage Lovden uden den. Jeg tror ogsaa, det vilde være det Heldigste at tage Bestemmelsen ud. Lad saa Domstolene afgjøre, om den skulde være en Følge af Grundloven eller ei. Saa have vi i hvert Fald ingen Skyld i, at en saadan ny Bestemmelse kommer ind i Lovgivning; jeg tror ogsaa, det i vore Dage vilde være høist urimeligt at træffe en saadan ny Bestemmelse. Naar jeg omtalte, hvorledes Stemningen var paa den grundlovgivende Rigsdag, var det ikke, fordi jeg mente, at dette havde nogen Betydning for Paragrafens Gyldighed eller ikke, men for at vise, at allerede den Gang, da man stod lige ved Overgangen fra den tvungne Statskirke og til Religionsfrihed, var man i stor Tvivl, om man skulde gaa til noget Saadant. For Dieblilet haaber jeg da, vilde man ikke være i Tvivl om, at, hvis man stod paa bar Bund, vilde man ikke gaa til noget Saadant.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

H. Holm: Jeg foreslaar Sagen henvist til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afslutning vedtoges dette Forslag af H. Holm.

Formanden (Høgsbro): Da Kloffen er bleven saa mange, maa den næste Sag paa Dagsordenen udgaa.

Man gif derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Folkethingsmændene for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Hansen), Odense Amts 4de Valgkreds (H. Jensen), Sorø Amts 1ste Valgkreds (Lauridsen), Maribo Amts 1ste Valgkreds (Meergaard), Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds (Nielsen), Veile Amts 1ste Valgkreds (Dusen) og Thisted Amts 4de Valgkreds (C. Ravn) forelægge: Forslag til Lov om Forandring i og Tillæg til almindelig borgerlig Straffelov.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Hansen [Svendborg Amts 2den Valgkreds]): Det Forslag, som jeg herved har den Ære paa Forslagsstillerens Vegne at fremsætte for det høie Thing, gaar ud paa at ophæve den Institution, der sædvanlig gaar under Navn af den offentlige Prostitution eller den lovbeskyttede Uædelighed. Vi søge dette opnaaet ved at forandre Straffelovens §§ 180 og 182, idet vi i § 180 have udeladt Udtrykket „mod Politiets Advarsel“ og i § 182 Ordene „mod Politiets Forbud“. Det er selvfølgelig ikke Forslagsstillerens Mening, at det er muligt ved Lov at indføre sædelige Tilstande, ligesaa lidt som at det er muligt ved Lov at udrydde Uædelighed. Men en Ting kan Lovgivningen gjøre, det er ikke at begunstige den, ikke at sætte sit Stempel paa den som lovligt Erhverv ligesom ethvert andet Erhverv, og dette have vi søgt at gennemføre ved det Lovforslag, som nu forelægges af os. Vi anse nemlig hele denne Institution for at være en Skamplet paa Nationen. Den offentlige Prostitution, mene vi, er en Prostitution for de Lande, hvor den oprettholdes, det er en Skamplet, som vi mene, at det sømmer sig for vor Nation snarest muligt at faae vadsket af. Jeg behøver ikke nærmere at gaa ind herpaa, det er paa saa mange Maader udviklet haade i Tale og Skrift, saa jeg vel tør forudsætte, at det nu snart maa være almindelig anerkendt, at det er en Prostitution for en Nation, en